

INT. MORGEN. SOVEROM

Regi: Ole Mads Veivle

Manus: Juan Diaz

Foto: Arne Solheim, Hugo Lütcherath

Med: Arild Vestre, Erlend Olaisen

Fiksjon, 2000, DV, 11 min.

Filmen forteller en temmelig ordinær historie om et par som står overfor et oppbrudd. Den ene parten er tydeligvis gått lei av forholdet. De våkner om morgenen og sjalusikrangelen er i gang.

Sist år ble Mike Figgis' film *Timecode* vist på kortfilmfestivalen. Jeg vet ikke om det er den filmen som har inspirert til denne norske kortfilmen, men uten likhetstrekk er de ikke. Felles for begge filmene er en utstrakt bruk av split-screen, vi ser to bilder samtidig.

Split-screen-teknikkens gjennombrudd kom allerede med filmen fra den berømte Woodstock

festivalen, som hadde premiere i 1970. Dette var en temmelig avansert teknikk å bruke på tradisjonell film, men videoteknikkens utvikling har gjort split-screen tilgjengelig for alle. I *Int. Morgen. Soverom* brukes to lette kameraer som filmer samtidig og stort sett holder seg til hver sin part i forholdet. Et problem med en slik opptaksform, filmen er også tatt opp kontinuerlig og uten klipp, er at mikrofoner og kameraer samt deres førere lett kommer i veien for hverandre. Det problemet er løst ved at man bare lar disse kollisjonene inntreffe, så får tilskueren akseptere det.

Jeg synes regissøren har oppnådd å lage en litt morsom vri på en ellers ordinær historie. Den tekniske gimmicken klarer nesten å holde tilskueren interessert gjennom det hele. Skuespillerne i denne maratonprestasjonen gjør innledningsvis en bra jobb, men det er åpenbart at de blir litt matte når opptaket nærmer seg slutten. I motsetning til i Figgis' film er det lett for tilskueren å holde på tråden i historien, så er den da også uhyre enkel. Alt i alt en morsom filmøvelse.

//